

Stauning 6. maj 2020

Til Dagbladet. Prædiken til 4. søndag efter påske
Af: Sognepræst Claus Thomas Nielsen

Om at prioritere.

Fortæl mig hvad du prioriterer i en krisesituation og jeg skal fortælle dig hvilken livsanskuelse og religion du har, dvs. hvilken gud du tror på.

Hvad er for eksempel det vigtigste for den kristne, når man som enkeltperson, som folk eller som samfund rammes af modgang? Det kan være krige, sygdomsepidemier eller naturkatastrofer?

Ja, det vigtigste for den kristne er naturligvis, at holde gudstjeneste og ved kirkens hellige alter modtage Jesu Kristi legeme og blod.

Selv den værste modgang ses af den kristne som Guds kærlige tugtelse, hvormed Han opfordrer os til at vende os mod Ham i bøn og gudstjeneste. Vi skal naturligvis også gøre alt hvad der er jordisk muligt for os, men det første vi skal gøre er, at holde gudstjeneste. Derefter kan vi gå ud i verden og f.eks. bekæmpe sygdommen.

Man har altid vidst, at sygdomme spredes ved menneskelig kontakt. Derfor havde man f.eks. ved pestepidemier lange stænger, hvormed præsten uddelte nadveren ind gennem syges vinduer eller man lavede huller i kirkemuren, hvor nadveren kunne rækkes ud til dem, der på grund af smittefare ikke burde gå helt ind i kirken. Osv.

Man havde som kristne altid for øje, at intet er vigtigere end gudstjenesten ved Guds hellige alter i kirken. Derfor prioriterede man gudstjenesten højest og holdt sig til gengæld så meget desto mere adskilte ved andre lejligheder.

Ja, man kan altid kende et menneskes og et folks religion, dvs. deres inderste livsanskuelse, på hvad de prioriterer i en krisetid. Det er ligesom legen med at spørge hvad man ville tage med på en øde ø.

Intet er derfor et tydeligere tegn på, at vi ikke længere lever i et kristent land, end at man under denne såkaldte corona-krise har prioriteret f.eks. byggemarkeder, genbrugspladser, pornobutikker, tatovører og abortklinikker højere end den kristne gudstjeneste. De har alle haft lov til at holde åbent, medens alle kirker nu i to måneder har været lukkede og låste. Det er aldrig sket før.

Da direktøren for sundhedsstyrelsen i et radioprogram blev spurgt, hvad ugifte danskere burde gøre med deres sexliv under epidemien, så svarede han, at sex er en så nødvendig og sund del af menneskelivet, at enlige også under epidemien burde opsøge sex med nye partnere. Også selvom de derved naturligvis risikerer smitte. Direktøren fortæller også, at han selv er enlig homoseksuel. Han tilhører altså netop den gruppe som anbefales at opsøge sex med fremmede på trods af smitterisikoen.

Samtidig med at alle danske kirker efter statsdekret er lukkede og låste, samtidig med at det er forbudt at være 2 mennesker sammen foran Guds alter med 3 meters afstand, opfordrer den danske stat altså borgerne til at ignorere smitterisikoen ved at have sex med fremmede. Det skal ifølge staten prioriteres over gudstjenesten

Det i sandhed bemærkelsesværdige er nu, at ikke en eneste biskop, ikke en eneste kirkelig magthaver, ikke en eneste offentlig debattør der kalder sig kristen, synes at denne prioritering er mærkelig eller forkert.

Det er vist svært at finde et bedre eksempel end dette på, hvilken religion der nu er blevet den dominerende i vores samfund. Såvel inden for som uden for folkekirken.

Jesus Kristus siger i dagens evangelium:

”Sandelig, sandelig, siger jeg eder: Enhver som gør synden er syndes træl. Men trællen bliver ikke i huset for evigt, Sønnen bliver der for evigt. Hvis altså sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie.”

Claus Thomas Nielsen
Sognepræst Stauning